

La primera persona en trepitjar la lluna

Hola a tothom, sóc l'Àlex i vull explicar-vos la història més guai que m'ha passat mai. Va ser una nit super emocionant a Màlaga, la meua ciutat. Sempre m'havia agradat veure les estrelles amb el meu telescopi, i aquella nit vaig veure una cosa que mai havia vist. Era una llum brillant i inquieta que no parava de saltar. Vaig córrer cap a casa dels meus pares cridant:

- MAMA, PAPA, heu de veure això.

Els meus pares, una mica adormits, van sortir amb mi al balcó. Quan els meus pares van veure la llum, es van espantar molt, ja que en realitat era una nau espacial. La porta de la nau es va obrir i va sortir un extraterrestre. Es deia Sara, ens va dir, i tenia la pell verda i una mica transllúcida. Parlava en un idioma estrany, però màgicament jo la podia entendre.

- Hola amics humans, sóc la Sara, venim d'un lloc molt llunyà. Estem explorant el planeta terra i hem decidit visitar aquesta ciutat tan bonica, Màlaga.

Sara, l'extraterrestre, va convidar-nos a pujar a la seva nau espacial. Amb els meus pares vam embarcar-nos en aquesta extraordinària aventura. La nau espacial ens va portar a través de l'espai, passant per estrelles, meteorits i galàxies molt, molt llunyanes.

Quan vam arribar al seu planeta, el de la Sara, vam descobrir que era un lloc ple de colors i criatures sorprenents. Sara ens va mostrar els seus costums i com vivien allà, va ser fascinant! Després de viure una setmana inoblidable al planeta de Sara, la seva nau espacial ens va tornar a deixar a Màlaga. Vam baixar de la nau espacial amb una sensació de felicitat i admiració que no havíem experimentat mai. No ens podíem creure que haguessin tingut l'oportunitat de viatjar a un altre planeta i tenir una amistat amb un ésser tan impressionant com la Sara. Quan vam tornar a casa, vaig anar corrents al meu telescopi, amb un coneixement totalment nou de les estrelles i tot el que brillava a l'espai. Aquella nit quan vaig mirar el cel, vaig escriure al meu diari pensant que en algun lloc la Sara també estaria mirant-me, recordant els bons moments màgics amb la nostra amiga Sara.

Els dies van passar, però la nostra amistat amb la Sara no es va de desvelar, vam decidir guardar el secret.

Un dia, vaig rebre una carta estranya. Quan la vaig obrir, em va sorprendre veure que era de la Sara, escrita en el seu idioma extraterrestre, però de manera miraculosa i màgica encara podia entendre-ho tot. La carta deia el següent:

- Hola amics humans, recordo amb estima els dies a Màlaga. La vostra amabilitat i curiositat, ens van fer sentir com a casa. Vull agrair-vos per compartir el vostre món amb nosaltres. Aquí, al meu planeta seguim explorant nous llocs, però sempre porto amb mi els records de la nostra amistat. Us vull convidar a visitar-nos quan vulgueu, seria un plaer mostrar-vos més del nostre meravellós planeta i compartir noves aventures.

Va ser tan emocionant rebre aquesta carta que vaig córrer a mostrar-la als meus pares i, sense cap dubte, vam començar a preparar-nos per a una altre viatge. Així, la nostra història amb Sara no va ser només una aventura única, sinó el començament d'una amistat que transcendeix els límits dels nostres dos mons. I així, amb el cor ple d'esperança i emoció ,vaig continuar explorant les estrelles cada nit, sabent que les nostres vides estan connectades per sempre a través de l'espai infinit.